

Seg vil blot forsøge at gjøre indlysende, at det har sin gode Side, hvor man vil lade Bankerne beholde den Frihed, hvoraf de i det Hele taget have været i Besiddelse — enten det nu har været med Rette eller Urette — nemlig, at Anviisninger paa Folio, naar de udstedes af Foliohaverne, kunne transporteres uden Stempel. Dersom denne Regel havde været meget forkastelig, vilde den tilvisse ikke være bleven indrømmet de oprettede Banker, men Anmærkningerne til Lovudkastet vise, at den er indrømmet idetmindste flere af Bankinstitutterne, navnlig af de kjøbenhavnske. Der staaer, at Foliohaveres Anviisninger paa eget Folio kunne skrives paa ustemplet Papir. Dette er skeet paa en Tid, da Anviisningerne vare stempligtige, og man har altsaa fundet dengang, at Bankernes Interesse gjorde det nødvendigt at lempe Stempelpapirslovgivningens Strengheid, forsaavidt den angik Anviisninger. Andet er det heller ikke, hvad vi bringe i Forslag. Det er jo en bekjendt Sag, at en af Bankernes Hovedomsætninger er at modtage Penge til Indlaan og atter udbetale dem, alt paa den letteste Maade for de Indfihdende; men dersom det Princip at stemple transporterede Folioanviisninger skal gennemføres med Strengheid, er det aldeles afgjort, at Bankernes Omsætninger ville bekværes særdeles meget i Sammenligning med den Lethed, hvormed man hidtil har kunnet bruge sit Folio i Banken, idet nemlig en saadan Anviisning er passeret som Betalingsmiddel gennem flere Hænder, inden den naaede til Udbetaling i Banken. For at denne Anviisningsfrihed ikke skulde kunne misbruges, have vi gjort den Tilføining i vort Endringsforslag, at naar Anviisninger lyde paa Tid, skulle de stemples. Anviisninger paa Tid ere en Art Anviisninger, som man i det Hele taget ikke kjender; men at en Anviisning kan lyde paa Tid, er dog ikke umuligt. Ved at forhindre Anviisninger paa Tid fra at være stemplifrie med Hensyn til Transport afværger man den Misbrug at benytte saadanne Anviisninger istedetfor Bæxler. Det Forslag, vi have tilladt os at stille, er ikke til Fordeel for enkelte Banker, men givet til Fordeel for alle Bankinstituter, som ved Lov ere begunstige, altsaa baade de kjøbenhavnske og

de provinssielle Banker. Fremdeles er Forslaget stillet saaledes, at naar Loven udkommer, forandret ved dette Forslag, vil Indenrigsministeren have det i sin Magt at give andre Bankinstituter, som opstaaer i Fremtiden, samme Begunstigelse. — Det tredje Forslag, vi have tilladt os at stille, angaaer § 4, men er kun en Følge af Forslaget under Nr. 2, og jeg skal derfor ikke videre opholde mig derved. — Det sidste Forslag, vi have tilladt os at stille, gaaer ud paa at fritage Sparekassebøger og Indskudsbeviser i Bankerne for Stempligt, selv om de ikke lyde paa Navn. Seg udtalte mig ved Sagens første Behandling om denne Materie, og saavidt jeg forstod den høitærede Indenrigsminister, mødsagde han ikke, at en saadan Korrektur af Loven mulig kunde have sin Rigtighed. Med Hensyn til Sparekassebøger troer jeg, at det er Noget, som vil følge af sig selv, hvorledes Loven end bliver indrettet, at de ville komme til at faae saadan Indretning, at de i Virkeligheden lyde paa Ihændehaveren, idet det altid staaer i vedkommende Sparekassesebestyrelses Magt at afskrive Eierne af Bøgerne Ret til at afgive personlig Kvittering for Udbetalinger paa Bogen. Hvad dernæst angaaer Indlaansbeviser i Bankerne, er det ganske vist, at Beviser for saadanne Indlaan, lydende paa Ihændehaveren, ikke ere lidet forskjellige fra Anviisninger paa Bankerne, lydende paa Navn; men jeg har forstaaet disse Bankernes Privilegier med Hensyn til det stemplede Papir saaledes, at Bankerne ere berettigede til at udstede Beviser for Indlaan, lydende paa Ihændehaveren. Der er ganske i Almindelighed givet Bankerne Fritagelse for Brugen af det stemplede Papir med Hensyn til Beviser for Indlaan, og det er ikke forbudt dem at udstede saadanne Beviser, lydende paa Ihændehaveren. Om der har cirkuleret saadanne Beviser, skal jeg ikke kunne sige; men jeg seer ikke, at de kunne medføre nogen videre Fare. Dersom de skulde anses som et Cirkulationsmiddel, maatte deres Verdi dog grunde sig paa Bankernes Soliditet, og jeg troer ikke, at det kunde kaldes Indgreb i Nationalbankens Otkroi, at man lader andre Banker udstede Indlaansbeviser, lydende paa Ihændehaveren. Ikke heller troer jeg, at saa-